

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS IŠMOKŲ VAIKAMS ĮSTATYMO NR. I-621
5 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-2445Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2023 m. birželio 12 d. sprendimo Nr. SV-S-989 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1.1 papunktį, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatymo Nr. I-621 5 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIVP-2445 (toliau – Įstatymo projektas), tačiau pasiūlyti Lietuvos Respublikos Seimui jį tobulinti, atsižvelgiant į toliau pateiktas pastabas ir pasiūlymus:

1. Įstatymo projekte vartojama sąvoka „neišnešiotas naujagimis“ įstatymo lygmeniu nėra apibrėžta. Konstitucinio Teismo oficialiojoje doktrinoje nurodoma, kad „iš Konstitucijos, *inter alia* konstitucinio teisinės valstybės principo, kylantis reikalavimas paisyti teisės aktų hierarchijos suponuoja, kad įstatymuose vartojamų sąvokų turinys gali būti apibrėžiamas (*inter alia* aiškinamas) tik įstatymu, o ne žemesnės galios teisės aktu“ (2011 m. rugsėjo 28 d. nutarimas). Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2011 m. vasario 23 d. įsakymu Nr. V-164 „Dėl Tarptautinės statistinės ligų ir sveikatos sutrikimų klasifikacijos dešimtojo pataisyto ir papildyto leidimo „Sisteminis ligų sąrašas“ (Australijos modifikacija, TLK-10-AM) įdiegimo“, visos Lietuvos sveikatos priežiūros įstaigos naudoja Pasaulio sveikatos organizacijos sudarytu Tarptautinės statistinės ligų ir susijusių sveikatos sutrikimų klasifikacijos dešimtuosiu pataisytu ir papildytu leidimu „Sisteminis ligų sąrašas“ (Australijos modifikacija, TLK-10-AM), kuriame priešlaikinis gimdymas apibrėžiamas kaip gimdymo pradžia, nepraėjus 37 nėštumo savaitėms. Atsižvelgiant į tai, siūlytina Įstatymo projekte vietoj sąvokos „neišnešiotas naujagimis“ vartoti „vaikas, gimęs iki 37 nėštumo savaitės“.

2. Įvertinus tai, kad Įstatymo projektu siūloma nustatyti išimtį – „neišnešiotiems naujagimiams“ skirti didesnio dydžio vienkartinę išmoką vaikui, siekiant išvengti dvigubo vienkartinės išmokos vaikui skyrimo tam pačiam vaikui, siūlytina keičiamo įstatymo 5 straipsnio 1 dalį po žodžių „Kiekvienam gimusiam vaikui“ papildyti formuluote „išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nustatytą atvejį“.

3. Atsižvelgiant į tai, kad, priėmus įstatymą, Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministras turės priimti įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus, ir siekiant Įstatymo projektu siūlomų nuostatų taikymo aiškumo ir nuoseklumo, siūlytina

Įstatymo projekto 2 straipsnį papildyti įstatymo įgyvendinamosiomis nuostatomis ir nuostatomis dėl teisės normų taikymo po šio įstatymo įsigaliojimo.

4. Įgyvendinant Įstatymo projekte pateiktą pasiūlymą kiekvienam vaikui, gimusiam iki 37 nėštumo savaitės, vienkartinę išmoką vaikui padidinti nuo 11 bazinių socialinių išmokų (toliau – BSI) dydžio (539 eurų) iki 22 BSI dydžių (1 078 eurų), preliminariais Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos skaičiavimais, didesnio dydžio vienkartinę išmoką vaikui, jo priežiūrai reikalingoms papildomoms priemonėms ir sveikatos priežiūros paslaugoms, neapmokamoms iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto lėšų, įsigyti ir (ar) apmokėti, kasmet gautų apie 1 300 vaikų. Atsižvelgiant į tai, kad papildomų valstybės biudžeto lėšų poreikis siūlomiems Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatymo pakeitimams įgyvendinti metams būtų apie 706 tūkst. eurų, siūlytina Seime Įstatymo projektą svarstyti kartu su Lietuvos Respublikos 2024 metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatymo projektu.

Ministras Pirmininkas

Socialinės apsaugos ir darbo ministras